

MINISTERUL ECONOMIEI SI FINANTELOR
AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE FISCALA
Directia generala de solutionare a contestatiilor

DECIZIA nr. _____/_____2008
privind solutionarea contestatiei depusa de
S.C. F 1 S.A.

Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala a fost sesizata de Directia generala de Administrare a Marilor Contribuabili asupra contestatiei formulate de **S.C. F 1 S.A.** impotriva deciziei de impunere din 27.08.2007 incheiata de Directia generala de administrare a marilor contribuabili - Activitatea de inspectie fiscala.

Contestatia are ca obiect **sume constand in urmatoarele:**

- **impozit pe profit**
- **majorari si penalitati de intarziere aferente impozitului pe profit**
- **TVA de plata**
- **majorari si penalitati de intarziere aferente TVA**

Contestatia a fost depusa in termenul prevazut de art.**207**, alin.(1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, in raport de data primirii deciziei de impunere din 27.08.2007 respectiv 28.08.2007, potrivit semnarii de primire a adresei de transmitere a deciziei anexate la dosarul cauzei si data trimiterii postale a contestatiei, respectiv 27.09.2007, asa cum rezulta din stampila aplicata pe plicul de expeditie, aflat la dosarul cauzei.

Vazand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art. 205 alin.(1), art. 207 si art. 209 alin.1 lit.b) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Agentia Nationala de Administrare Fiscala prin Directia generala de solutionare a contestatiilor este investita sa se pronunte asupra cauzei.

I. S.C. F1 S.A., contesta decizia de impunere din 27.08.2007 privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscala, emisa in baza Raportului de inspectie fiscala incheiat de catre Activitatea de inspectie fiscala, in data de 27.08.2007, precizand urmatoarele:

In ceea ce priveste impozitul pe profit

Referitor la **suma de . lei**, reprezentand impozit pe profit calculat asupra veniturilor din reevaluarea imobilizarilor corporale detinute ca investitii imobiliare precum si majorarile de intarziere aferente, societatea contestatoare sustine urmatoarele:

Organul de inspectie fiscala a apreciat ca subscrisa a incalcat prevederile legislatiei fiscale si contabile cu privire la recunoasterea majorarii din reevaluarea ca venit, aceasta fiind posibila numai in masura in care anterior a fost recunoscuta descresterea ca element de cheltuiala din evaluarea acestui activ, si deasemenea s-a constatat ca societatea a inregistrat in bilantul contabil intocmit pentru anul 2004, un imobil inchiriat, in conformitate cu prevederile IAS 16, desi tratamentul aplicat a fost cel prevazut pentru investitii imobiliare prevazute de IAS 40.

In acest context organul de inspectie fiscala a apreciat incalcarea dispozitiilor Legii contabilitatii nr. 82/1991 in ceea ce priveste incadrarea in bilantul contabil a veniturilor din reevaluarea cladirii inchiriate de subscrisa catre S.C. F 2 S.A. si a constatat neincadrarea respectivelor venituri in niciuna din categoriile prevazute de art.20 din Legea nr. 571/2003 intrucat potrivit cu art.12 din HG nr. 44/2004 „*Cheltuielile care se iau in calcul la stabilirea profitului impozabil sunt cele inregistrate in contabilitate potrivit reglementarilor contabile date in baza Legii contabilitatii nr. 82/1991*”.

In data de 11.05.2007, in urma sesizarii erorii societatea a corectat inregistrarile contabile astfel incat diferentele din reevaluare inregistrate initial ca diferente de evaluare a investitiilor pe termen lung, au fost reflectate in conturile de rezerve din reevaluare, si a depus la organul fiscal competent declaratiile rectificative privind impozitul pe profit aferente anilor 2004 si 2005.

In urma adresei din 24.07.2007 organul fiscal restituie societatii declaratiile rectificative cu motivatia: *in conformitate cu Ordinul 600/20.04.2004 privind aprobarea modelului si continutului formularului 710 „declaratie rectificativa”, anexa 2, cap.1.*

Societatea sustine ca organele de inspectie fiscala au aplicat dispozitiile Ordinul 600/20.04.2004 in varianta nemodificata si restituit declaratiile rectificative depuse in data de 15.05.2007, desi prin Ordinul nr. 1521/2005 au fost abrogate prevederile din Ordinul 600/20.04.2004 in baza carora nu se puteau depune respectivele declaratii dupa data inceperii controlului fiscal.

Deasemenea societatea sustine ca potrivit pct.81.1 din Hotararea Guvernului nr. 1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Codului de procedura fiscala, „ *declaratiile fiscale pot fi corectate de catre contribuabil, din proprie initiativa, ori de cate ori constata erori in declaratia initiala, prin depunerea unei declaratii rectificative la organul fiscal competent*”, astfel incat textul citat

demonstreaza faptul ca depunerea declaratiei rectificative este posibila si dupa inceperea inspectiei fiscale.

In sustinerea contestatiei cu privire la impozitul pe profit, societatea sustine ca inregistrarea eronata in contabilitate a diferentelor din reevaluare nu a avut drept consecinta modificarea bazei fiscale, intrucat diferentele din evaluare a investitiilor financiare pe termen lung cat si rezervele din reevaluare, constituie venituri neimpozabile potrivit art.20 lit. b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Deasemenea societatea sustine ca diferentele din reevaluarea nu sunt impozabile indiferent de modalitatea de inregistrare in contabilitate intrucat aceste diferente nu sunt incluse in definitia bazei fiscale prevazute de art.24 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

In ceea ce priveste taxa pe valoarea adaugata

Referitor la **suma de . lei**, reprezentand diferenta suplimentara de taxa pe valoarea adaugata colectata calculata pentru diferenta nerecuperata, aferenta marfurilor descarcate din gestiune ca urmare a casarii lor si a majorarilor de intarziere aferente, societatea contestatoare sustine urmatoarele:

Pentru perioada 2002 –2004 organele de inspectie fiscala au apreciat ca societatea nu a colectat taxa pe valoarea adaugata aferenta adaosului comercial practicat pentru marfurile degradate calitativ, pentru care descarcarea de gestiune s-a facut prin casare, valoarea recuperata de la furnizorul extern nu acopera intreaga valoare a marfurilor care nu pot fi valorificate, respectiv valoarea de intrare recuperata plus adaosul comercial.

Organul fiscal a apreciat eronat ca in cauza sunt aplicabile dispozitiile art. 24 alin. 4 lit. c) din Legea nr. 571/2003, iar descarcarea din gestiune a marfurilor degradate calitativ care nu mai pot fi valorificate, constituie livrare de bunuri in sensul art. 128, alin (9), lit. b), pentru care se datoreaza TVA.

Cu privire la cele mentionate, societatea sustine ca in cauza sunt aplicabile art. 7, alin 1 din H.G. nr. 44/2004 apreciind ca bunurile care au fost casate sunt excluse incadrarii in categoria livrari de bunuri descrisa de art.128, alin (9) lit.b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, deoarece nu a avut loc un transfer al dreptului de proprietate avand in vedere ca valoarea acestora a fost inclusa in pretul de cumparare a bunurilor achizitionate in vederea comercializarii.

Referitor la **suma de . lei**, reprezentand diferenta TVA de plata pentru prestatiile efectuate de furnizorii externi si majorarile de intarziere aferente, societatea sustine ca organele de inspectie fiscala au apreciat ca subscrisa nu a achitat TVA la 7 zile de la data primirii facturilor externe

aferente serviciilor , incalcandu- se astfel , prevederile pct.7.7 si 7.8 din H.G. nr. 401/2000 intrucat nu s- au intocmit note contabile care sa evidentieze operatiunea de compensare.

Contestatoarea invoca faptul ca pentru toate cazurile in care nu a achitat TVA in 7 zile, societatea avea TVA de recuperat din decontul lunii anterioare ceea ce nu a afectat TVA de plata sau de recuperat. Societatea sustine ca a compensat taxa pe valoarea adaugata conform pct.7.8 din H.G. nr. 401/2000, art.29 din Legea nr. 571/2003 astfel incat nu avea obligatia de a achita taxa pe valoarea adaugata aferenta, respectivelor importuri in termen de 7 zile.

Deasemenea societatea sustine ca pentru perioada ianuarie 2001- iunie 2002, nu a existat nici o prevedere legala referitoare la obligativitatea evidentierii contabile a TVA compensata, fiind aplicabile prevederile H.G. nr. 401/2000 data in aplicarea OUG nr. 17/2000, pct.7.7 si 7.8 neexistand obligativitatea evidentierii in note contabile a operatiunilor de compensare.

Pentru perioada iunie 2002 – martie 2003 societatea a incalcat doar prevederea evidentierii contabile, ce nu a denaturat TVA de plata sau de rambursat.

II. Prin raportul de inspectie fiscala incheiat in data de 27.08.2007, care a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestata, organele de inspectie fiscala ale Directia generala de administrare a marilor contribuabili, au constatat urmatoarele:

Inspectia fiscala la S.C. F 1 S.A a fost efectuata conform art. 92, din Ordonanta de Guvern nr. 92/2003, republicata, respectiv „*verificarea bazelor de impunere, a legalitatii si conformitatii declaratiilor fiscale, corectitudinii si exactitatii indeplinirii obligatiilor datorate bugetului general consolidat, respectarii prevederilor legislatiei fiscale si contabile*”.

In ceea ce priveste impozitul pe profit

Perioada verificata: 01.01.2001- 31.12.2004

Organele de inspectie fiscala au constatat ca in anul 2004 societatea contestatoare a inregistrat conform notei contabile 2812<Amortizarea constructiilor> = 758.8<Alte venituri din exploatare> suma de . lei, reprezinta diferenta din reevaluare a unei cladiri, iar in anul 2005 a fost efectuata corectia prin nota contabila 2121<Cladiri> = 2812<Amortizarea constructiilor> cu suma de . lei.

Suma de . lei reprezinta diferenta din reevaluare a unei cladiri, fiind inregistrata de contestatoare in categoria *alte venituri din exploatare* dar fiind considerate venituri neimpozabile la determinarea profitului impozabil.

Prin Raportul de inspectie fiscala pentru determinarea starii de fapt, inspectorii fiscali au analizat urmatoarele aspecte:

- cladirea a fost inchiriata unei firme din cadrul grupului F;
- cheltuiala cu amortizarea aferenta cladirii pentru anul 2004 a fost stornata in acelasi an;
- suma de . lei reprezinta diferenta dintre reevaluarea efectuata asupra cladirii in anul 2004 in suma de . lei si cheltuiala cu amortizarea calculata in suma de . lei;
- contul 2812<Amortizarea constructiilor> prezinta la sfarsitul anului 2004 un sold debitor in suma de . lei, in contrapartida cu veniturile inregistrate in contul 7588<Alte venituri din exploatare>;
- agentul economic a folosit ca regula de reevaluare tratamentul alternativ prevazut de OMFP nr. 94/2004 care prevede doar procedurile IAS 16, prin care diferenta de reevaluare este inregistrata in corespondenta cu debitul (descresterea) respectiv creditul (cresterea) contului 105 <Rezerve din reevaluare>;
- societatea a tratat aceasta cladire ca o investitie imobiliara conform prevederilor prevazute de IAS 40 dar a inregistrat-o in bilant la valoarea justa, fiind inscrisa la categoria *Imobilizari corporale* la rubrica *Terenuri si constructii*;
- conform tratamentelor alternative majorarea constatata din reevaluare trebuie recunoscuta ca venit in masura in care compenseaza o descrestere din reevaluarea aceluiasi activ, recunoscut anterior ca o cheltuiala;
- conform prevederilor Legii contabilitatii nr. 82/1991 republicata, la inregistrarea evenimentelor si tranzactiilor efectuate de societate acestea trebuie sa fie contabilizate si prezentate in concordanta cu fondul si realitatea economica si deasemenea contabilitatea veniturilor se tine pe feluri de venituri, dupa natura sau sursa lor, dupa caz.

Organele de inspectie fiscala au constatat ca veniturile din chirii inregistrate de S.C. F 1 S.A din contractul de inchiriere cu S.C. F 2 S.A. au corespondenta in cheltuielile cu chiriile inregistrate si datorate de locatar.

Conform prevederilor art.21 alin(1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, veniturile din chirii inregistrate de societate ca si veniturile impozabile la determinarea profitului impozabil sunt in contrapartida cu cheltuielile deductibile inregistrate de locatar.

In concluzie, veniturile reprezentand cresterea valorii cladirii inchiriate cu diferenta din reevaluare in suma de . lei nu pot fi incadrate in niciuna din categoriile de venituri neimpozabile prevazute de legislatia fiscala in vigoare la data inregistrarii lor.

Organele de inspectie fiscala au considerat aceste venituri, venituri impozabile care au influentat rezultatul din exploatare aferent contului de profit si pierdere din bilantul intocmit la 31.12.2004, drept pentru care au calculat suplimentar un impozit pe profit in suma de . lei si majorari si penalitati in suma de . lei.

In ceea ce priveste taxa pe valoarea adaugata

Perioada verificata: 01.01.2001 – 31.12.2004

Referitor la suma de . lei reprezentand taxa pe valoarea adaugata colectata, din verificarile efectuate de organele de inspectie fiscala s-a constatat ca societatea a achizitionat marfuri de la furnizori externi in punctul de lucru deschis in zona libera. Marfa a fost vanduta catre F 2-punct de lucru situat in zona libera, operatiunea de vanzare nefiind purtatoare de taxa pe valoarea adaugata conform prevederilor legale in vigoare.

Marfurile achizitionate in zona libera, importate si pentru care s-a constatat ulterior ca sunt deteriorate sunt returnate catre F 1, F 2 emitand factura cu TVA conform contractelor de garantie al produselor.

Pentru marfa returnata, societatea a intocmit *Proces verbal de constatare defectiuni la produs*, ulterior intocmind referate cu propuneri de casare, avand in vedere ca este imposibila vanzarea sau utilizarea marfurilor in continuare.

In baza facturilor emise de F 2, marfurile returnate sunt inregistrate de societate in evidentele contabile in contul 658.83 <*Alte cheltuieli de exploatare*> la o valoare egala cu suma dintre valoarea de achizitie facturata de furnizorul extern catre S.C. F 1 S.A plus adaosul comercial practicat si inregistrand si taxa pe valoarea adaugata deductibila.

Descarcarea din gestiune a marfurilor degradate calitativ, care nu mai pot fi valorificate, scazute din inventarul societatii prin casare, al caror cost nu se mai recupereaza, nefiind imputabil perosanei juridice nerezidente constituie livrare de bunuri pentru care se datoreaza TVA, in conformitate cu prevederile pct.10.6, lit.h) din HG nr. 401/2000 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a OUG nr. 17/2000, art.3, lit.e) din HG nr. 598/2002 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 345/2002 si art.128, alin.(9), lit.b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Potrivit prevederilor art.24 alin (4) lit c) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, sunt nedeductibile fiscal cheltuielile privind bunurile de natura stocurilor sau a activelor corporale constatate lipsa in gestiune ori degradate, neimputabile, pentru care nu au fost incheiate contracte de asigurare, precum si taxa pe valoarea adaugata aferenta, daca aceasta este datorata.

Fata de cele mentionate, organele de inspectie fiscala au constatat ca descarcarea din gestiune a marfurilor degradate calitativ, neimputabile furnizorului extern, care suporta doar valoarea facturata initial, egala cu valoarea de intrare la S.C. F 1 S.A, zona libera, constituie o livrare de bunuri pentru care societatea, platitoare de TVA, datoreaza bugetului general consolidat taxa pe valoarea adaugata in suma de . lei si si accesoriile aferente in suma de . lei.

Referitor la suma de . lei, reprezentand taxa pe valoarea adaugata aferenta prestarilor de servicii contractate cu parteneri externi, organele de inspectie fiscala au constat ca in perioada ianuarie 2001- mai 2002 societatea a achizitionat servicii de la M.I. pe baza de contract pentru care nu a evidenciat si achitat taxa pe valoarea adaugata datorata bugetului de stat.

Pentru aceasta perioada in conformitate cu prevederile art.11, pct. 7.7 si 7.8 din H.G. nr. 401/2000 pentru aprobarea normelor de aplicare a OUG nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adaugata societatea datoreaza bugetului general consolidat TVA cu termen de plata la 7 zile de la data primirii facturii externe, pentru serviciile contactate cu partenerul extern.

Pin Raportul de inspectie fiscala organele de inspectie fiscala au constat ca pentru perioada iunie 2002- martie 2003 in care din decontul de TVA a rezultat taxa de rambursat, societatea nu a calculat, evidenciat si achitat prin compensare taxa aferenta serviciilor contractate cu partenerul extern.

Potrivit prevederilor art.30 si art.31 din OUG nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adaugata si a pct.12.1 din HG nr. 401/2000 pentru aprobarea Normelor de aplicare a OUG 17/2000, diferentele de taxa pe valoarea adaugata constatate de organele de inspectie fiscala nu se includ in deconturile de taxa pe valoarea adaugata, si prin urmare se calculeaza obligatii fiscale accesorii pentru diferentele suplimentare de taxa, stabilite in timpul controlului.

De asemenea pentru perioada iunie 2002- martie 2003, in conformitate cu prevederile art.29D, lit.e) din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adaugata, organele de inspectie fiscala au constatat ca S.C. F 1 S.A datoreaza pentru serviciile prestate de MI, cu termen de plata, scadent la 7 zile de la data primirii facturii: *„taxa pe valoarea adaugata aferenta serviciilor contractate cu prestatori cu sediul sau domiciliul in strainatate si pentru care locul prestarii se considera a fi in Romania se plateste in termen de 7 zile de la data primirii facturii externe.”*

In concluzie, prin Raportul de inspectie fiscala si decizia de impunere din 27.08.2007 inspectorii fiscali au stabilit o taxa pe valoarea adaugata in valoare de . lei aferenta serviciilor contractate de societatea

contestatoare cu partenerul extern MI si accesoriile aferente in suma de . lei

III. Luand in considerare constatarile organului de inspectie fiscala, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei precum si actele normative invocate de contestatoare si organele de inspectie fiscala, se retine:

In ceea ce priveste impozitul pe profit

1.Referitor la impozitul pe profit in suma de . lei si majorarile de intarziere aferente in suma de . lei, cauza supusa solutionarii este daca sunt impozabile diferentele de reevaluare inregistrate eronat pe venituri si daca Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor se poate pronunta asupra cuantumului impozitului pe profit aferent anului 2004 in conditiile in care din documentele existente la dosarul cauzei nu rezulta cu exactitate cat din valoarea reevaluarii cladirii a fost recuperata prin cheltuielile deductibile cu amortizarea.

In fapt, in anul 2004 societatea a inregistrat conform notei contabile 2812<Amortizarea constructiilor> = 758.8<Alte venituri din exploatare> suma de . lei, pe care a considerat-o ca venituri neimpozabile. Suma respectiva reprezinta diferenta dintre reevaluarea efectuata asupra cladirii in anul 2004 in suma de . lei si cheltuiala cu amortizarea calculata in suma de . lei.

In anul 2005 s-a efectuat corectia tranzactiei prin inchiderea amortizarii in corespondenta cu cresterea valorii constructiilor, respectiv 2121<Cladiri> = 2812<Amortizarea constructiilor> cu suma de . lei.

Organele de inspectie fiscala au constatat ca aceasta diferenta din reevaluare inregistrata de societate in contul 758.8<Alte venituri din exploatare>, nu poate fi incadrata in niciuna din categoriile de venituri neimpozabile prevazute de legislatia in vigoare la data inregistrarii lor.

Totodata s-a constatat ca aceste venituri au influentat rezultatul din exploatare aferent contului de profit si pierdere din bilantul intocmit la data de 31.12.2004 de societate, drept pentru care au calculat suplimentar un impozit pe profit in suma de . lei si majorari si penalitati in suma de . lei.

In drept, in conformitate cu prevederile art.19 alin (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal „(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și

cheltuielilor potrivit normelor de aplicare” si pct. 12 din HG nr. 44/2004 privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal „veniturile si cheltuielile care se iau in calculul la stabilirea profitului impozabil sunt cele inregistrate in contabilitate potrivit reglementarilor contabile date in baza Legii contabilitatii nr. 82/1991, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, precum si orice alte elemente similare veniturilor si cheltuielilor.[...]”

In vederea solutionarii contestatiei, prin adresa din 2007 s-a solicitat punct de vedere Directiei generale legislatie impozite directe din cadrul Ministerul Economiei si Finantelor. Prin adresa din 11.01.2008, directia de specialitate precizeaza:

„Potrivit prevederilor pct.19 din HG nr. 44/2004, cu modificarile si completarile ulterioare, in aplicarea prevederilor art.20, lit.b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, investitiile financiare pe termen lung reprezinta active inregistrate astfel potrivit reglementarilor contabile, constand in: actiuni detinute la societati afiliate, titluri de participare si investitii detinute ca imobilizari. In acest cadru legal, reevaluarea unor active corporale nu intra sub incidenta acestui articol.

Reevaluarea efectuata la sfarsitul anului calendaristic 2004 nu afecteaza nici valoarea fiscala a cladirii intrucat pentru mijloacele fixe cu valoarea evidentiata in sold la 31.12.2003, amortizarea se calculeaza in baza valorii ramase neamortizate, pe durata normala de utilizare ramasa, folosindu-se metoda de amortizare aplicate pana la aceasta data(art.24, alin.15 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare).”

Potrivit prevederile art.24, alin.15) din Legea nr. 571/2003, repectiv

Art.24:(15) Pentru mijloacele fixe amortizabile, deducerile de amortizare se determina fara a lua în calcul amortizarea contabila. Castigurile sau pierderile rezultate din vanzarea ori din scoaterea din functiune a acestor mijloace fixe se calculeaza pe baza valorii fiscale a acestora, care reprezinta valoarea fiscala de intrare a mijloacelor fixe, diminuata cu amortizarea fiscala. Pentru mijloacele fixe cu valoarea contabilă evidentiata în sold la data de 31 decembrie 2003 amortizarea se calculeaza în baza valorii ramase neamortizate, pe durata normala de utilizare ramasa, folosindu-se metodele de amortizare aplicate pana la aceasta data.

Se retine faptul ca din punct de vedere fiscal, suma de . lei inregistrata eronat in contul de venituri nu poate conduce la stabilirea unei diferente de impozit aferent anului 2004.

Totodata, asa cum rezulta si din avizul directiei de specialitate din Ministerul Economiei si Finantelor mentionat mai sus, reevaluarea unor

active corporale nu intra sub incidenta prevederilor punctului 19 din HG nr. 44/2004 care defineste investitiile financiare pe termen lung:

„19[...], investițiile financiare pe termen lung reprezintă activele înregistrate astfel potrivit reglementărilor contabile, constând în: acțiuni deținute la societăți afiliate, titluri de participare și investiții deținute ca imobilizări.”

In acelasi timp se retine ca reevaluarea efectuata la sfarsitul anului 2004 nu afecteaza valoarea fiscala a cladirii, intrucat potrivit art.24, alin.15) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal :

„(15) Pentru mijloacele fixe cu valoarea contabilă evidențiată în sold la data de 31 decembrie 2003 amortizarea se calculează în baza valorii rămase neamortizate, pe durata normală de utilizare rămasă, folosindu-se metodele de amortizare aplicate până la această dată”.

Conform tratamentelor alternative majorarea constatata din reevaluare trebuie recunoscuta ca venit in masura in care compenseaza o descrestere din reevaluarea aceluasi activ, recunoscut anterior ca o cheltuiala deductibila.

Din documentele anexate la dosarul cauzei nu rezulta cu claritate cat din valoarea reevaluata a cladirii respective a fost recuperata prin amortizare inregistrata pe cheltuiala deductibila, pentru a se stabili suma cu care trebuie reintregit profitul impozabil al contestatoarei.

Prin urmare se va face aplicarea prevederile art.216, alin.3) din Legea nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala:

„(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare”, fapt pentru care se va desfiinta capitolul referitor la impozitul pe profit in suma de . lei din decizia de impunere din 27.08.2007, urmand ca alte organe de inspectie fiscala decat cele care au incheiat Decizia de impunere sa procedeze la o noua verificare si sa stabileasca corect impozitul pe profit in functie de cele retinute prin prezenta decizie.

Referitor la accesoriile aferente debitului in suma de . lei reprezentand impozit pe profit, avand in vedere faptul ca stabilirea de majorari si penalitati de intarziere aferente impozitului pe profit in suma de . lei in sarcina contestatoarei reprezinta masura accesorie in raport cu debitul, iar in ceea ce priveste impozitul pe profit in suma de . lei a fost desfiintata decizia de impunere, aceasta se va desfiinta si pentru suma de . lei cu titlu de accesoriu, reprezentand masura accesorie, conform principiului de drept „accesorium sequitur principale”.

In ceea ce priveste taxa pe valoarea daugata
Perioada verificata iulie 2001- decembrie 2004

2. Referitor la **suma de . lei**, reprezentand diferenta suplimentara de taxa pe valoarea adaugata si majorari de intarziere aferente in suma de . lei, Agentia Nationala de Administrare Fiscala prin Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor este investita a se pronunta daca societatea contestatoare are obligatia sa colecteze taxa pe valoarea adaugata la momentul descarcarii din gestiune a marfurilor degradate si casate pentru valoarea neimputabila si nesuportata de furnizorul extern in conditiile in care a dedus taxa pe valoarea adaugata pentru intreaga valoare a marfurilor returnate.

In fapt, in perioada iulie 2001- decembrie 2004 societatea contestatoare SC F 1 SA a achizitionat marfuri de la furnizori externi in punctul de lucru deschis in zona libera care au fost vandute la SC F 2 - punct de lucru situat in zona libera, operatiunea de vanzare nefiind purtatoare de TVA conform prevederilor legale. Pentru aceasta tranzactie societatea a prezentat contractele de garantie ale produselor, potrivit carora in cazul in care produsul achizitionat de SC F 2 se defecteaza in perioada de garantie, acesta va fi returnat catre F 1 care in calitate de furnizor urmeaza a inapoia contravaloarea produsului.

Pentru marfa returnata F 2 a emis facturi fiscale de retur cu taxa pe valoarea adaugata, acestea fiind inregistrate de societatea contestatoare in contul 658.83 <Alte cheltuieli din exploatare> la o valoare egala cu suma dintre valoarea de achizitie facturata de furnizorul extern plus adaosul comercial practicat.

Totodata societatea inregistreza taxa pe valoarea adaugata aferenta acestor marfuri deteriorate ca taxa pe valoarea adaugata deductibila.

In baza referatelor, prin hotarari ale administratorilor s-a hotarat casarea produselor si s-au intocmit *procese verbale de casare*.

Organele de inspectie fiscala au stabilit ca societatea trebuia sa colecteze taxa pe valoarea adaugata la descarcarea din gestiune a marfurilor casate pentru contravaloarea marfurilor reprezentand adaosul comercial, nerecuperat de la furnizorul extern de societatea contestatoare.

In drept, sunt incidente prevederile pct. 10.6, lit.h) din HG nr. 401/2000 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a OUG 17/2000 in vigoare pentru perioada verificata, respectiv iulie 2001- 31 mai 2002, care precizeaza:

„10.6. Nu poate fi dedusă, potrivit legii, taxa pe valoarea adăugată aferentă intrărilor referitoare la:

h) bunurile lipsă sau depreciate calitativ în timpul transportului, neimputabile, pe baza documentelor întocmite pentru predarea-primirea

bunurilor de la transportator și pentru înregistrarea lor în gestiunea contribuabilului.”

Potrivit pct. 10.18 din HG nr. 401/2000 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a OUG 17/2000 in vigoare pentru perioada verificata, precizeaza:

„10.18. Nu se recalculează taxa pe valoarea adăugată dedusă potrivit legii, aferentă bunurilor lipsă sau depreciate calitativ, constatate pe bază de inventariere după înregistrarea bunurilor în gestiune.

Se datorează taxa pe valoarea adăugată, în cotele în vigoare la data constatării, pentru bunurile lipsă sau depreciate calitativ, imputabile, precum și pentru bunurile lipsă, constatate pe bază de inventar, neimputabile.

Nu se recalculează taxa pe valoarea adăugată dedusă potrivit legii, aferentă bunurilor distruse sau depreciate calitativ ca urmare a unor calamități sau altor cauze de forță majoră, iar pentru sumele încasate de la societățile de asigurare se datorează taxa pe valoarea adăugată.”

Art. 3, lit.e) din HG nr. 598/2002 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 345/2002, in vigoare pentru perioada 01 iunie 2002- 31 decembrie 2003, prevede:

„ se consideră livrări de bunuri: e) bunurile constatate lipsă pe bază de inventariere, atat cele imputabile, cât și cele neimputabile, cu excepția celor prevazute la art. 4 alin. (1) lit. b) din prezentele norme;”

„(4) Nu sunt considerate livrări de bunuri în sensul art. 3 din lege: b) bunurile distruse ca urmare a unor calamități sau a altor cauze de forță majora;”

De asemenea potrivit prevederilor art. 128, alin.(9) lit.b) din HG nr. 44/2004, in vigoare incepand cu 01 ianuarie 2004, nu constituie livrare de bunuri in sensul alin.(1): *bunurile de natura stocurilor degradate calitativ care nu mai pot fi valorificate in conditiile stabilite prin norme”*

Conform prevederilor art.128, pct.7, alin (1) din HG nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal „ *bunurile de natura stocurilor degradate calitativ care nu mai pot fi valorificate nu constituie livrare de bunuri daca sunt indeplinite cumulativ urmatoarele conditii:*

- a) nu sunt imputabile;*
- b) degradarea calitativa a bunurilor se datoreaza unor cauze obiective dovedite cu documente;*
- c) se face dovada ca s-au distrus bunurile si nu mai intra in circuitul economic.”*

Potrivit prevederilor art.21, alin(4) lit.c) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, *nu sunt deductibile fiscal cheltuielile privind bunurile de natura stocurilor sau a activelor corporale constatate lipsa din gestiune ori degradate, neimputabile, pentru care nu au fost incheiate contracte de*

asigurare, precum si taxa pe valoarea adaugata aferenta, daca aceasta este datorata [...].

Din documentele existente la dosarul cauzei rezulta ca organele de inspectie fiscala au aplicat taxa pe valoarea adaugata numai pentru diferenta de valoare, respectiv care nu a fost recuperata de la furnizorul extern, si care a fost inregistrata pe cheltuiala la descarcarea din gestiune, avand in vedere faptul ca la primirea facturii de retur de la SC F 2 societatea contestatoare a dedus taxa pe valoarea adaugata (inclusiv pentru valoarea adaosului comercial) pentru intreaga valoare a marfurilor (care ulterior au fost casate) si nu pentru valoarea de intrare a marfurilor primite de la furnizorul extern si care a fost recuperata.

In ceea ce priveste speta in cauza referitor la tratamentul taxei pe valoarea adaugata aferenta bunurilor casate, prin adresa din 2007a Directiei de legislatie in domeniul taxei pe valoarea adaugata, anexata la dosarul cauzei, precizeza ca "societatea nu avea obligatia sa colecteze taxa pe valoarea adaugata pentru casarea bunurilor a caror valoare este recuperata de la furnizorii externi."

Prin urmare societatea era obligata sa colecteze TVA pentru diferenta de valoare aferenta bunurilor casate, deoarece aceasta valoare nu se recupereaza de la furnizorul extern, iar societatea a dedus taxa pe valoarea adaugata aferenta acestor marfuri deteriorate si returnate.

Referitor la accesoriile aferente debitului in suma de . lei reprezentand taxa pe valoarea adaugata de plata, respectiv majorarile si penalitatile de intarziere in suma de . lei, se retine ca stabilirea in sarcina contestatoarei a acestora reprezinta o masura accesorie in raport cu debitul conform principiului de drept „ *accessorium sequitur principale*”. Deoarece in sarcina contestatoarei a fost retinut si datorata taxa pe valoarea adaugata de plata in suma de . lei iar prin contestatie nu se prezinta alte argumente privind modul de calcul al accesoriilor, acesta datoreaza majorarile de intarziere in suma de . lei.

Avand in vedere cele precizate mai sus, se retine ca organele de inspectie fiscala au stabilit in mod legal in sarcina societatii taxa pe valoarea adaugata in suma de . lei si majorarile si penalitatile de intarziere in suma de . lei, motiv pentru care se va respinge ca neintemeiata contestatia formulata de S.C. F 1 S.A. pentru acest capat de cerere.

3. Referitor la **suma de 1 lei**, reprezentand TVA aferenta prestarilor de servicii efectuate de furnizorii externi si majorarile de intarziere aferente in suma de 1 lei, Agentia Nationala de Administrare Fiscala prin Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor este investita a se

pronunța asupra exigibilității TVA aferentă prestațiilor de servicii efectuate de partenerul extern pentru care locul de impozitare este România.

In fapt, în perioada ianuarie 2001- martie 2003, societatea a achiziționat servicii de la MI pe baza de contract pentru care nu a calculat, evidențiat, declarat și achitat taxa pe valoarea adăugată datorată bugetului de stat în suma totală .lei, și nu a procedat la stingerea obligației din taxa pe valoarea adăugată de rambursat din decontul de TVA.

Pentru perioada ianuarie 2001- martie 2003 organele de inspecție fiscală au stabilit taxa pe valoarea adăugată de plată în suma de . lei și accesoriile aferente în suma de . lei

In drept, pentru perioada ianuarie 2001- mai 2002, conform prevederilor art. 11, punctului 7.7 din HG nr. 401/2000 pentru aprobarea normelor de aplicare a OUG nr. 17/2000: *„taxa pe valoarea adăugată aferentă serviciilor contractate de persoane juridice din România cu prestatori cu sediul sau cu domiciliul în străinătate și pentru care locul prestării se consideră a fi în România, potrivit pct.3.4, se plătește la organul fiscal teritorial sau la banca comercială, în termen de 7 zile de la data primirii facturii externe. Pentru plățile efectuate fără factura taxa pe valoarea adăugată se plătește concomitent cu plata prestatorului extern”.*

În consecință, exigibilitatea taxei ia naștere la data primirii facturii externe, iar termenul de plată a taxei este în interval de 7 zile de la data primirii facturii externe în care este consemnată prestarea serviciilor respective sau concomitent cu plata prestatorului extern atunci când nu se primește factura.

Conform prevederilor punctului 7.8 din Normele de aplicare a OUG 17/2000, aprobate prin HG nr. 401/2000: *„în situația în care din decontul lunii precedente rezultă suma de rambursat, contribuabilii pot să compenseze această sumă cu suma datorată potrivit pct. 7.7”.*

Totodată, rezultă că în lunile în care, din decontul de taxa pe valoarea adăugată rezultă taxa de rambursat, contestatoarea avea posibilitatea să compenseze taxa pe valoarea adăugată datorată aferentă serviciilor contractate cu partenerul extern, cu suma de rambursat.

Potrivit prevederilor art.30 și art.31 din OUG nr.17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată și a punctului 12.1 din HG nr. 401/2000 pentru aprobarea Normelor de aplicare a OUG nr. 17/2000:

Art.30 „ Diferențele în minus constatate la verificarea taxei pe valoarea adăugată se plătesc în termen de 15 zile de la data încheierii actului de control împreună cu majorările de întârziere aferente, iar cele în plus se restituie în același termen sau se compensează cu plățile ulterioare”.

Norme: „12.1. Diferențele constatate de organele de control se plătesc sau, după caz, se restituie în termenul prevăzut de ordonanța de urgență. Sumele respective nu se includ în deconturile de taxă pe valoarea adăugată”;

Art. 31 „ Pentru neplata integrală sau a unei diferențe din taxa pe valoarea adăugată în termenul stabilit, contribuabilii datorează majorări de întârziere calculate conform legislației privind calculul și plata sumelor datorate pentru neachitarea la termen a impozitelor și taxelor”.

Prin urmare, pentru perioada ianuarie 2001- mai 2002 diferentele de taxa pe valoarea adaugata constatate de inspectia fiscala nu se includ in deconturile de taxa pe valoarea adaugata, si prin urmare se calculeaza obligatii fiscale accesorii pentru diferentele suplimentare de taxa, stabilite in timpul controlului.

Pentru perioada iunie 2002- februarie 2003, sunt incidente prevederile art. 29, pct.D, lit.e) din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adaugata referitor la obligativitatea persoanei impozabile: „e) să achite taxa pe valoarea adăugată aferentă serviciilor contractate cu prestatori cu sediul sau cu domiciliul în străinătate, pentru care locul prestării se consideră a fi în România, [...], în termen de 7 zile de la data primirii facturii externe”.

Totodata, in conformitate cu art, 70, alin (4), lit.d) din HG. Nr. 598/2002: „d) în situația în care plata sau compensarea taxei pe valoarea adăugată se efectuează în termenele prevăzute la art. 29 lit. D.c) - f) din lege, se pot efectua direct următoarele înregistrări contabile:

[...]

2. în cazul compensării:

4426 = 4424 ”
"T.V.A. deductibilă" "T.V.A. de rambursat"

Potrivit cu prevederile art 71, alin (2) din HG. Nr, 598/2002, pentru aprobarea Normelor de aplicare a Legii nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată:

Art.71: „(2) Taxa pe valoarea adăugată datorată conform prevederilor art. 29 lit. D.c) - f) din lege, constatată de organele de control fiscal ca neachitată în termenul legal și neevidențiată în contabilitate, va fi achitată în termenele prevăzute de legislația în vigoare privind controlul fiscal și nu va fi înregistrată în decontul de taxă pe valoarea adăugată. Pentru neplata în termenul stabilit de lege a acestor sume se datorează majorări și penalități de întârziere calculate conform legislației privind

calculul și plata sumelor datorate pentru neachitarea la termen a impozitelor și taxelor.”

In aceleasi sens, art. 71, alin (4) din HG. Nr, 598/2002, pentru aprobarea Normelor de aplicare a Legii nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată:

Art.71: „4) Diferențele de taxă pe valoarea adăugată constatate de organele de control fiscal se plătesc sau se restituie în termenele prevăzute de legislația în vigoare privind controlul fiscal. Sumele respective nu se includ în deconturile de taxă pe valoarea adăugată. Pentru neplata în termenul stabilit de lege a acestor sume se datorează majorări și penalități de întârziere calculate conform legislației privind calculul și plata sumelor datorate pentru neachitarea la termen a impozitelor și taxelor.”

Avand in vedere cele de mai sus se retine ca pentru achizițiile de servicii externe de care societatea a beneficiat in perioada ianuarie 2001-februarie 2003, pe baza de contract, societatea avea obligatia sa calculeze, sa evidentieze, sa declare si sa achite taxa pe valoarea adaugata datorata bugetului de stat, sau in situatia in care din decontul de taxa pe valoarea adaugata rezulta taxa pe valoarea adaugata de rambursat, avea posibilitatea sa compenseze taxa pe valoarea adaugata datorata cu suma de rambursat.

Totodata se retine ca Decizia nr. 8/2003 a Comisiei centrale fiscale pentru aprobarea solutiilor privind aplicarea unor prevederi referitoare la taxa pe valoarea adaugata data in aplicarea art. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 3/1992 privind taxa pe valoarea adăugată, republicată, cu modificările și completările ulterioare, art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată, cu modificările și completările ulterioare, art. 7 și art. 29 lit. D.d) - f) din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată, cu modificările ulterioare, precizeaza:

“1. Taxa pe valoarea adăugată neachitată în termenul legal, evidențiată în contabilitate de persoanele impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată pentru operațiuni de leasing contractate cu locatori/finanțatori din străinătate, servicii contractate cu prestatori cu sediul sau cu domiciliul în străinătate, pentru care locul prestării se consideră a fi în România dacă prestatorul de servicii nu și-a desemnat un reprezentant fiscal în România, precum și pentru servicii contractate cu prestatori din străinătate pentru care beneficiarii aveau obligația, conform legii, să plătească taxa pe valoarea adăugată, care au fost efectuate până la data de 1 martie 2003 exclusiv, se regularizează astfel:

a) dacă prestările de servicii respective au fost destinate exclusiv realizării de operațiuni care dau drept de deducere, taxa pe valoarea adăugată aferentă acestor operațiuni se va înscrie la rândul 3 "regularizări" din decontul privind taxa pe valoarea adăugată, ca taxă colectată, și la rândul 10 "regularizări" din decont, ca taxă deductibilă;

b) dacă prestările de servicii respective au fost destinate realizării de operațiuni care sunt supuse pro rata, taxa colectată va fi înscrisă la rândul 3 "regularizări" din decontul privind taxa pe valoarea adăugată, iar taxa deductibilă afectată de pro rata aplicabilă la data efectuării operațiunii va fi înscrisă la rândul 10 "regularizări";

c) dacă prestările de servicii respective au fost destinate realizării de operațiuni care nu dau drept de deducere, taxa datorată bugetului de stat este la nivelul taxei colectate și se va înscrie la rândurile 3 și 15 din decontul privind taxa pe valoarea adăugată.

Din punct de vedere contabil se va storna înregistrarea 4428 = 446 și se va efectua înregistrarea 4426 = 4427.

Dacă serviciile achiziționate sunt destinate realizării de operațiuni prevăzute la lit. b) și c), taxa sau diferența de taxă pe valoarea adăugată nedeductibilă se va înregistra prin formula contabilă 635 = 4426, la data încheierii decontului privind taxa pe valoarea adăugată în care au fost reflectate operațiunile.

Pentru operațiunile prevăzute mai sus se datorează dobânzi și penalități de întârziere conform legislației privind calculul și plata sumelor datorate pentru neachitarea la termen a impozitelor și taxelor.

2. În situația în care organele de control, cu ocazia verificărilor efectuate, constată că persoanele impozabile nu au efectuat regularizări prevăzute la pct. 1, vor aplica aceeași procedură la data constatării acestora."

Având în vedere prevederile soluțiilor Comisiei centrale fiscale aprobate prin Decizia nr. 8/2003 rezulta ca acestea **se aplica doar în situația în care taxa pe valoarea adăugată neachitată în termenul legal este evidențiată în contabilitate.**

Prin urmare, **în cazul în care, taxa pe valoarea adăugată neachitată în termenul legal nu este înregistrată în evidențele contabile se aplică prevederile legale în vigoare la data efectuării operațiunilor respective.**

Soluțiile Comisiei centrale fiscale aprobate prin Decizia nr. 8/2003 ar fi fost aplicabile în situația în care înainte de efectuarea controlului materializat prin întocmirea în data de 27.08.2007 a deciziei de impunere contestată, societatea ar fi evidențiat voluntar în contabilitate

taxa pe valoarea adaugata aferenta prestarilor de servicii contractate cu partenerii externi.

Precizam ca in sensul celor de mai sus este si punctul de vedere al Directiei generale de politici si legislatie privind veniturile bugetului general consolidat, comunicat directiei noastre prin adresa nr. 261540/25.03.2005, anexata la dosar.

Din dosarul cauzei rezulta ca pentru perioada iunie 2002- februarie 2003 societatea nu a calculat, nu a evidentiat si nu a platit taxa pe valoarea adaugata aferenta serviciilor contractate cu partenerii externi, iar pentru lunile in care a declarat taxa pe valoarea adaugata de rambursat nu a compensat taxa pe valoarea adaugata datorata cu suma de rambursat, prin inregistrarile prevazute de actele normative invocate mai sus.

Incepand cu 01.03.2003 a intrat in vigoare OG nr. 36/2003 privind corelarea unor dispozitii din legislatia financiar-fiscală care la art.5 modifica si completeaza Legea nr. 345/2002.

In conformitate cu prevederile art.29, lit.D. e) din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adaugata, modificata si completata prin OG nr. 36/2003 privind corelarea unor dispozitii din legislatia financiar-fiscală:

„e) [...] În cazul persoanelor înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, taxa aferentă acestor operațiuni se consemnează în decontul privind taxa pe valoarea adăugată, atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă, în luna în care a fost primită factura externă sau a fost efectuată o plată fără factură către prestatorul extern;”

Potrivit pct.16, alin.2), lit.a) din HG nr. 348/2003 pentru modificarea si completarea unor metodologii fiscale:

"(2) În cazul persoanelor înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, care nu au evidențiat taxa datorată conform prevederilor art. 29 lit. D.d) - f) din lege în decontul privind taxa pe valoarea adăugată și nu au efectuat înregistrarea contabilă 4426 = 4427, organele de control vor proceda astfel:

a) dacă prestările de servicii respective sunt destinate exclusiv realizării de operațiuni care dau drept de deducere, vor dispune înregistrarea taxei pe valoarea adăugată aferente acestor operațiuni la rândurile de regularizare din decontul privind taxa pe valoarea adăugată întocmit pentru luna în care a avut loc controlul. În această situație nu se vor calcula dobânzi și penalități de întârziere;

Din analiza anexelor nr. 14, 15, si 16 aflate la dosarul cauzei rezultata ca organele fiscale au calculat eronat taxa pe valoarea adaugata

pentru luna martie 2003, fapt pentru care Directia generala de administrare a marilor contribuabili – Activitatea de inspectie fiscala prin adresa din 06.03.2008 anexata la dosarul cauzei, in completarea Referatului intocmit in data de 06.11.2007, precizeaza ca in urma recalcularii diferentei suplimentare de taxa pe valoarea adaugata aferenta prestarilor de servicii contractate de SC F 1 SA cu partenerul extern MI, in conformitate cu prevederile OG nr. 36/2003 privind corelarea unor dispozitii din legislatia financiar- fiscala, rezulta urmatoarele:

- *diferenta de taxa pe valoarea adaugata in suma de . lei stabilita ca urmare a inspectiei fiscale, reprezentand taxa pe valoarea adaugata cu plata in 7 zile aferenta prestarilor de servicii contractate cu partenerul extern MI, devine . lei (anexa 1);*
- *majorarile de intarziere si dobanzile calculate pentru nevirarea in termen a diferentei suplimentare de taxa pe valoarea adaugata in suma de . lei sunt in suma de . lei (anexa 2);*
- *penalitatile de intarziere calculate pentru nevirarea in termen a diferentei suplimentare de taxa pe valoarea adaugata in suma de . lei sunt in quantum de . lei*

Referitor la accesoriile aferente debitului in suma de . lei reprezentand taxa pe valoarea adaugata de plata, respectiv majorarile si penalitatile de intarziere in suma de . lei, se retine ca stabilirea in sarcina contestatoarei a acestora, reprezinta o masura accesorie in raport cu debitul conform principiului de drept „*accessorium sequitur principale*”. Deoarece in sarcina contestatoarei a fost retinut si datorata taxa pe valoarea adaugata de plata in suma de . lei iar prin contestatie nu se prezinta alte argumente privind modul de calcul al accesoriilor, acesta datoreaza majorarile si penalitati de intarziere in suma de . lei.

In consecinta, avand in vedere cele precizate mai sus, pentru perioada ianuarie 2001- februarie 2003, se retine ca in mod legal organele de inspectie fiscala au stabilit in sarcina societatii taxa pe valoarea adaugata in suma de . lei si majorarile si penalitatile de intarziere aferente in suma de . lei, motiv pentru care se va respinge ca neintemeiata contestatia formulata de S.C. F 1 S.A. pentru acest capat de cerere.

Pentru luna martie 2003, se retine ca in mod eronat organele de inspectie fiscala au stabilit in sarcina societatii taxa pe valoarea adaugata in suma de . lei si majorarile si penalitatile de intarziere aferente in suma de . lei, motiv pentru care se va admite contestatia formulata de S.C. F 1 S.A. pentru acest capat de cerere.

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei si in temeiul prevederilor art. 216 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, se

DECIDE

1. Desfiintarea Deciziei de impunere din 27.08.2007 intocmita de catre organele de inspectie fiscala ale Directiei generale de administrare a marilor contribuabili, pentru impozitul pe profit in **suma de . lei** si majorari si penalitati de intarziere aferente impozitului pe profit in **suma de . lei** urmand ca organele de inspectie fiscala, alte persoane decat cele care au intocmit decizia de impunere contestata, sa procedeze la o noua verificare a aceleiasi perioade si aceluasi tip de impozit tinand cont de prevederile legale aplicabile in speta precum si de cele precizate prin prezenta decizie.

2. Respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulate de SC F 1 SA pentru **suma totala de . lei** , reprezentand:

- TVA in suma de . lei;
- majorari si penalitati de intarziere aferente TVA in suma de . lei;

3. Respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulate de SC F 1 SA pentru **suma totala de . lei** , reprezentand:

- TVA de plata . lei;
- majorari si penalitati de intarziere aferente TVA de plata . lei;

4. Admiterea contestatiei formulate de SC F 1 SA pentru **suma de totala de . lei**, reprezentand:

- TVA de plata . lei;
- majorari si penalitati de intarziere aferente TVA de plata . lei;

Prezenta decizie poate fi atacata la Curtea de Apel x in termen de 6 luni de la data comunicarii.